

Zbirka medijskih objav

Seviqc Brežice

Število objav: 1
Tiskani mediji: 1
Splet: 0
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
SEVIQC Brežice

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Osvežilna Dunajska maša		
Zaporedna št.	Medij; Doseg	Delo; 155000	Stran: 19	Površina: 168 cm2
1	Rubrika / Datum	Kultura, 26. 06. 2010		
Stran v zbirki	Avtor	Dobovišek Jure		
3	Teme	SEVIQC Brežice		

OCENA Koncert stare glasbe

Osvežilna Dunajska maša

JURE DOBOVIŠEK

festival Seviq Brežice 2010
**Orchestra Barocca di Bologna, Chorus N'omen,
 Grazer Choral Schola**
 dirigent **Tomaž Faganel**
 Grad Brežice, 22. 6. 2010

Dunajska maša Janeza Krstnika Dolarja je v naši zakladnici zgodnji vrhunec in velja za najpomembnejše delo slovenske baročne glasbene zapuščine. Festival Seviq Brežice jo je izbral za svoje letošnje odprtje. V dogodku začuti človek tako praznične kakor grenke podtöne: praktično je bila Dolarjeva maša za Slovence doslej muzikološka tvarina, kar je pravilno in nujno, pa vendar nezadostno, saj je vsaka neizvajana muzika mrtva. Posnetek Misse Viennensis z Urošem Lajovcem, njenim redaktorjem, resda obstaja. Prvo sodobno izvedbo v živo pa doživimo leta 2010, ko nas pač Brežice malo operejo, no ja, poškropijo z osvežilnimi kapljami. Oprani bomo – vsaj kar se Misse tiče –, ko bo skladba, na katero smo bržkone lahko ponosni, repertoarna. Kar pa se bo stežka zgodilo brez »logistične« kulturnopolitične volje, brez specialističnega ansambelskega dela, od katerega lahko ljudje tudi živijo, saj je to pač pogoj za totalno posvečenost vsebini.

Brežice so za Dolarja in za nas delovale povezovalno: domača znalska baza in glasbeno vodstvo, italijanski instrumentalisti, slovenski

pevski ansambel, ob njem še avstrijska schola, saj je projekt premišljeno zasnovan kot rekonstrukcija (oz. replika) glasbenoliturgične celote po predkoncilskem obredniku, tako da se stavki ordinarija v visokobaročni Dolarjevi umetnosti prepletajo s proprijskimi deli (izbranimi, dnevu ustrezno, pa simbolno tudi našemu skladatelju Janezu Krstniku na čast, iz pri nas hranjenega vira) v gregorijanski meditativnosti – slednje sicer Graška schola ni poudarjala v smislu skrajno zamišljenega, »oddaljenega« vodenja linij, ampak je sevala skoz razmeroma razgibano petje, nežen responsorialni dialog in tenko čistino predpevcev.

Dirigent Tomaž Faganel se je oprl na majestetični značaj Dunajske maše in ga podprl še z vključitvijo dvojice Dolarjevih razkošnih sonat, s čimer je prezentacijskemu dogodku zagotovil logičen, privzdignjen sklep, poln visokega clarinskega in »kornetnega« blišča v nastopu Orchestra Barocca di Bologna. Stavki Misse Viennensis pa so svetovljanski z močnim utripom svojih odsekov in koncertantno ter imitativno drznostjo. Tako je nekoliko škoda, da se izvedba ni odločila za močnejše, plesno izostrene kontraste, in za vokalno iskanje svetleje eksaltiranih odtentkov (Sanctus idr.) – osnovni korični habitus skupine N'omen je nagnjen k pezantnosti, v solističnem delu so se žal tudi opazile močne razlike v koncipiranosti in pripravnosti glasov.